Tingueu confiança....

Per GloriaA el dl., 06/04/2020 - 00:00

Un altre element que pot ajudar-nos en la pregària és fer conscient la respiració. Respirar és allò que ens manté amb vida. Ho fem sense adonar-nos perquè la vida va més enllà del que és conscient. La respiració és el que ens manté i ens sosté, és present sense que nosaltres en siguem conscients, podríem llegir-la com a "sagrament".

Inspirem, i la vida entra en nosaltres. Jesús, el Senyor, Déu, la Força, la Presència ve a visitar-nos, a omplir-nos, deixem que ens prengui, ens ocupi, abandonant-nos, no volent guiar-la, ni conduir-la, ni que n'hi hagi més o menys, el que està és el que ha de ser-hi. Expirem i amb l'aire surt el que no necessitem, allò que és superflu, suaument, sense forçar, en una llarga expiració.

Inspirant podem dir interiorment el nom del Crist, del Senyor que entra en nosaltres donant-nos força, Vida. Expirant Jesús surt de nosaltres vers als altres, per donar-se, per donar-nos.

La Vida s'obre pas i nosaltres només hem de disposar-nos-hi.
Una llum fosca envaeix la Terra,
la por, les tenebres....
Abans hi havia llum,
Jesús havia entrat a Jerusalem muntat en un pollí,
era un miratge encara que hi havia senyals però no sabien llegir-les,
Jesús era un triomfador,
nosaltres, en la nostra petita vida, també érem uns triomfadors,
ho teníem tot previst i mesurat,
potser era un somni però ho creiem realitat,
en el fons del fons, ho sabíem, érem gegants amb peus de fang.

I va arribar la realitat del món,
i a Jesús el van arrestar
i la malaltia es va desencadenar
no sabem com, els deixebles tampoc,
Com podia ser?
No havia entrat triomfant?
Com pot ser?
No estem molt avançats?

I les tenebres sorgeixen
i ens tanquem a casa
i tenim por, estem plens de preocupació per nosaltres i pels nostres
però Jesús ens diu: Tingueu confiança,
jo he vençut el món. Jn 16, 33b

Glòria Andrés